

UOHSX00KVITK

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0194/2024/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-05047/2025/163

Brno 10. 2. 2025

V řízení o rozkladu ze dne 3. 12. 2024 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne navrhovatelem –

- **Future technologies s. r. o.**, IČO 08457751 se sídlem Brněnská 993, 664 42 Modřice, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 27. 8. 2024 Mgr. Markem Šimkou, advokátem ev. č. ČAK 14811, se sídlem Moravské náměstí 754/13, 602 00 Brno,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0702/2024/VZ, č. j. ÚOHS-43733/2024/500 ze dne 18. 11. 2024, vydanému ve správním řízení zahájeném dne 2. 9. 2024 na návrh navrhovatele z téhož dne, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Dopravní podnik města Olomouce, a. s.**, IČO 47676639, se sídlem Koželužská 563/1, 779 00 Olomouc,

učiněných při zadávání veřejné zakázky „**Bezhotovostní platba jízdného ve vozidlech MHD – vozidlový odbavovací systém**“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 4. 3. 2024 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 5. 3. 2024 pod ev. č. Z2024-009893, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 5. 3. 2024 pod ev. č. 134048-2024, ve znění pozdějších oprav,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 152 odst. 5 a § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0702/2024/VZ, č. j. ÚOHS-43733/2024/500 ze dne 18. 11. 2024

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a návrh k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

1. Dopravní podnik města Olomouce, a. s., se sídlem Koželužská 563/1, 779 00 Olomouc, (dále jen „**zadavatel**“), jakožto veřejný zadavatel ve smyslu § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ zahájil dne 4. 3. 2024 odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění otevřené řízení za účelem zadání veřejné zakázky „Bezhotovostní platba jízdného ve vozidlech MHD – vozidlový odbavovací systém“, přičemž oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 4. 3. 2024 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 5. 3. 2024 pod ev. č. Z2024-009893, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 5. 3. 2024 pod ev. č. 134048-2024, ve znění pozdějších oprav (dále jen „**zadávací řízení**“ nebo „**veřejná zakázka**“).
2. V čl. 1 „Předmět veřejné zakázky“ bodě (1) zadávací dokumentace (dále jen „**zadávací dokumentace**“) je uvedeno, že předmět veřejné zakázky tvoří:
  - a. *„dodávka, montáž a zprovoznění 191 ks samoobslužných terminálů pro bezkontaktní platby jízdného v tramvajích a autobusech MHD provozovaných zadavatelem, a to včetně dodávky potřebného software, jejich zástavby do vozidel a jejich zprovoznění v rámci odbavovacího systému jako celku,*
  - b. *dodávka a instalace software nadřízeného back-office odbavovacího systému včetně zajištění jeho provozu a servisní podpory poskytované dodavatelem zahrnující zejména: zajištění provozu terminálů a back-office, poskytování serverové části systému, uživatelskou podporu, zajištění souladu s příslušnými právními předpisy, technickou způsobilost, řešení vad a reklamaci odbavovacího systému po dobu 10 let.“*
3. Dle čl. 1. „Předmět veřejné zakázky“ bodu (2) zadávací dokumentace činí předpokládaná hodnota veřejné zakázky 18 500 000 Kč bez DPH.

---

¹ Pro posouzení zákonnosti postupu zadavatele je rozhodné znění zákona účinné v okamžiku zahájení zadávacího řízení. Postup Úřadu ve správním řízení se řídí právními předpisy účinnými ke dni zahájení správního řízení.

4. Ze seznamu podaných nabídek² vyplývá, že zadavatel obdržel ve lhůtě pro podání nabídek celkem dvě nabídky. Nabídku s pořadovým číslem 1 podala obchodní společnost Mikroelektronika spol. s r.o., IČO 15029221, se sídlem Dráby 849, 566 01 Vysoké Mýto, (dále jen „**dodavatel Mikroelektronika**“). Nabídku s pořadovým číslem 2 podal navrhovatel – obchodní společnost Future technologies s.r.o., IČO 08457751, se sídlem Brněnská 993, 664 42 Modřice, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 27. 8. 2024 Mgr. Markem Šimkou, advokátem ev. č. ČAK 14811, se sídlem Moravské náměstí 754/13, 602 00 Brno, (dále jen „**navrhovatel**“).
5. Výzvou ze dne 4. 6. 2024 zadavatel vyzval navrhovatele k předložení dokladů a informací podle § 46 odst. 1 zákona (dále jen „**výzva k doplnění č. 1**“).³ Dne 9. 7. 2024 zadavatel opětovně vyzval navrhovatele k předložení dokladů a informací podle § 46 odst. 1 zákona (dále jen „**výzva k doplnění č. 2**“).⁴
6. Dne 24. 7. 2024 zadavatel rozhodl o vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení (dále jen „**rozhodnutí o vyloučení**“).⁵ Dne 25. 7. 2024 zadavatel odeslal navrhovateli Oznámení o vyloučení vybraného dodavatele signované téhož dne (dále jen „**oznámení o vyloučení**“).⁶
7. Dne 9. 8. 2024 navrhovatel podal námitky proti rozhodnutí o vyloučení (dále jen „**námitky**“).⁷ Zadavatel rozhodnutím o námitkách ze dne 23. 8. 2024 námitky navrhovatele odmítl v plném rozsahu (dále jen „**rozhodnutí o námitkách**“).⁸

II. Správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

8. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jako orgán příslušný k výkonu dozoru nad zadáváním veřejných zakázek a zvláštními postupy podle § 248 zákona, obdržel dne 2. 9. 2024 návrh navrhovatele z téhož dne podle § 250 odst. 1 zákona (dále jen „**návrh**“) proti úkonům zadavatele, konkrétně proti rozhodnutí o vyloučení a proti rozhodnutí o námitkách.
9. Dnem, kdy Úřad obdržel návrh, bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) zahájeno správní řízení vedené Úřadem pod sp. zn. ÚOHS-S0702/2024/VZ, jehož účastníky jsou podle § 256 zákona zadavatel a navrhovatel (dále jen „**správní řízení**“).

III. Napadené rozhodnutí

10. Dne 18. 11. 2024 vydal Úřad rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0702/2024/VZ, č. j. ÚOHS-43733/2024/500 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“). Napadeným rozhodnutím Úřad podle § 265 písm. a) zákona zamítl návrh navrhovatele, neboť nezjistil důvody pro uložení nápravného opatření.

² Seznam podaných nabídek se ve spise nachází pod položkou č. 35.

³ Výzva k doplnění č. 1 se ve spise nachází pod položkou č. 37.

⁴ Výzva k doplnění č. 2 se ve spise nachází pod položkou č. 41.

⁵ Ve spise se rozhodnutí o vyloučení nachází pod položkou č. 45.

⁶ Oznámení o vyloučení se nachází tamtéž.

⁷ Ve spise se námitky nachází pod položkou č. 47.

⁸ Ve spise se rozhodnutí o námitkách nachází pod položkou č. 48.

11. Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí zrekapituloval, že mezi navrhovatelem a zadavatelem je v šetřeném případě spor o to, zda navrhovatel dostatečně prokázal splnění zadavatelem vyžadovaného kritéria technické kvalifikace, kterým mělo být doložení závazku *acquirera* ve vztahu k implementaci a certifikaci aplikace pro systém off-line odbavování cestujících platebními kartami.
12. Dle názoru zadavatele navrhovatel nesplnil požadované podmínky technické kvalifikace, neboť nebyl schopen doložit dokument, který by bylo možné považovat za smlouvu, smlouvu o smlouvě budoucí nebo jiný obdobný právní závazek mezi navrhovatelem a Československou obchodní bankou, a. s., IČO 00001350, se sídlem Radlická 333/150, PSČ 150 57 Praha 5, (dále jen „**ČSOB**“)⁹ o implementaci a certifikaci aplikace pro systém off-line odbavování cestujících platebními kartami prostřednictvím tohoto *acquirera* (dále jen „**implementace aplikace pro platební karty**“).
13. Úřad dospěl k závěru, že navrhovatel skutečně nepředložil požadovaný právní dokument, který by prokazoval vznik závazku právě mezi navrhovatelem a *acquirerem* ve vztahu k implementaci aplikace pro platební karty.
14. Úřad uvedl, že požadavek na předmětnou část technické kvalifikace zněl striktně na předložení smlouvy, smlouvy o smlouvě budoucí nebo jiného obdobného právního závazku mezi dodavatelem a ČSOB v postavení *acquirera*, jejímž obsahem měla být implementace aplikace pro platební karty prostřednictvím *acquirera*. Zadavatel tedy jednoznačně požadoval prokázání existence již sjednaného závazku mezi dodavatelem a ČSOB.
15. Dle názoru Úřadu, z předložených sdělení ČSOB (e-mailová komunikace), nevyplývá existence vůle ČSOB zřídit vůči navrhovateli jakýkoliv závazek. O tom vypovídá skutečnost, že ani v jednom z vyjádření ČSOB předložených navrhovatelem není uvedena formulace, ze které by se dal vyvodit jednoznačný závěr o tom, že ČSOB projevuje vůli do předmětného závazku vstoupit.
16. Ve vztahu k namítané nepřezkoumatelnosti rozhodnutí o námitkách Úřad uvedl, že se s navrhovatelem ztotožňuje. Dle názoru Úřadu zadavatel skutečně opomněl vypořádat námitku navrhovatele, že ČSOB jako jediný přípustný *acquirer* nemohl k určitému datu před termínem podání nabídek, resp. ani po uplynutí tohoto termínu, zaručit dodávku a provoz softwaru pro požadovaný typ EMV čteček platebních karet.
17. Na tuto námitku zadavatel reagoval až následně ve vyjádření k návrhu, kdy už byl zadavatel na nevypořádání této námitky upozorněn. Úřad konstatoval, že není pochyb o tom, že zadavatel nevypořádal zcela konkrétní námitku navrhovatele spočívající v tvrzení, že za daných podmínek s přihlédnutím k opakovanému vyjádření *acquirera* nemohl existovat žádný dodavatel, který by mohl podmínku spolupráce s *acquirerem* skutečně deklarovat a dodat řešení podle představ zadavatele, žádným přímým tvrzením uvedeným v rozhodnutí o námitkách.
18. Úřad nicméně konstatoval, že tato konkrétní námitka představovala spíše součást širšího argumentačního řetězce, jehož pointou přitom bylo tvrzení navrhovatele, že sám navrhovatel naopak ve skutečnosti požadavek zadavatele na prokázání závazku *acquirera* splnil. Zadavatel se přitom podle Úřadu se základní myšlenkou podaných námitek vyjádřil zcela dostatečně,

---

⁹ ČSOB je v nyní posuzované věci subjektem, kterého zadavatel určil k výkonu pozice *acquirera* – pozn. předsedy Úřadu.

příčemž z rozhodnutí o námitkách jako celku zcela jasně vyplývají důvody, pro které má zadavatel za to, že navrhovatel požadovaný závazek *acquirera* dostatečným způsobem nedoložil.

IV. Rozklad navrhovatele

19. Dne 3. 12. 2024 obdržel Úřad proti napadenému rozhodnutí rozklad navrhovatele z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 18. 11. 2024. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.

Námitky rozkladu

20. Navrhovatel rozklad rozčlenil do pěti argumentačních okruhů námitek. V první části rozkladu se navrhovatel vyjadřuje k nesprávnému posouzení závazku *acquirera* Úřadem.
21. Navrhovatel uvádí, že Úřad dospěl k nesprávnému závěru, že navrhovatel vznik závazku dostatečně neprokázal, a to na základě těchto chybných úvah:
- a. Zadavatel požadoval prokázání existence již sjednaného závazku mezi navrhovatelem a ČSOB (bod 74 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
  - b. Z předložených dokladů dle Úřadu nevyplývá, že závazek skutečně vznikl (bod 76 odůvodnění napadeného rozhodnutí), když předložený dokument vystavený *acquirerem* má charakter obchodního vyjádření, neboť dle Úřadu *acquirer* „neměl požadovaný závazek za uzavřený, neboť právě splnění odkazovaných požadavků uvedených v zadávací dokumentaci tvoří účel, resp. podstatnou náležitost uzavírané smlouvy o implementaci“, a tedy z předloženého dokumentu vyplývá dle Úřadu pouze připravenost s navrhovatelem o věci dále jednat.
22. Navrhovatel uvedené posouzení závazku *acquirera* považuje za nesprávné. Úřad nejenže provádí nesprávnou právní kvalifikaci jednání *acquirera*, ale také nepřihlíží k dalším významným okolnostem předneseným navrhovatelem v návrhu nebo v jeho vyjádření ze dne 5. 11. 2024.
23. V další části rozkladu se navrhovatel vyjadřuje k výkladu zadávacích podmínek. Dle názoru navrhovatele Úřad nepřihlédl k tomu, že požadavek na technickou kvalifikaci byl zadavatelem vymezen tak, aby forma ani obsah požadovaného závazku nebyly pro dodavatele omezující. Zadavatel naopak trval pouze na jediném, a to, že se musí jednat o závazek konkrétního *acquirera* ČSOB. Úřad však zjevně bazíruje na skutečnosti, že se v závazku s ČSOB nevyskytlo slovo „zavazuje se“, což je zřetelné ze srovnání závazku dodavatele Mikroelektronika a závazku navrhovatele provedeného Úřadem.
24. V rozhodnutí Úřadu ze dne 27. 11. 2023, sp. zn. ÚOHS-S0601/2023/VZ Úřad uzavřel, že: „*Při výkladu zadávacích podmínek je třeba vycházet jak z jejich jazykového znění, tak z jejich logického a systematického výkladu v kontextu všech zadávacích podmínek, přičemž přihlédnout je nutno i k tomu, co chtěl zadavatel stanovením předmětných zadávacích podmínek vyjádřit a jaký význam tomuto jednání mohli přikládat dodavatelé jakožto adresáti předmětných požadavků. Současně je potřeba přistupovat k zadávacím podmínkám a jejich znění s určitou mírou racionality a s touto racionalitou je i vykládat. V pochybnostech je pak třeba zadávací podmínky vykládat k tíži zadavatele, potažmo ve prospěch hospodářské*

soutěže, v uvedeném kontextu ve prospěch dodavatelů.“ Navrhovatel má za to, že Úřad v napadeném rozhodnutí vůbec nedodržel takto nastavený vlastní standard výkladu zadávacích podmínek.

25. Úřadem přijatý výklad považuje navrhovatel za přepjatě formalistický, nerespektující širší kontext dotčené zadávací podmínky i celé veřejné zakázky, a navíc nepodložený žádnou argumentací. Úřad se v zásadě omezil na konstatování, že jelikož „nevidí“ slovní spojení „zavazuje se“, o žádný závazek se nejedná.
26. Úřad se měl rovněž zabývat tím, co je vůbec reálné doložit, pokud zadavatel ani ČSOB nikde nedefinovali podmínky získání závazku (technické nebo obchodní). Pokud Úřad uvedl, že jelikož jiný účastník závazek získal, patrně „to bylo možné“, naprosto rezignoval na posouzení možnosti dané zadávací podmínky omezit hospodářskou soutěž. Existence jednoho závazku jiného účastníka (navíc vadného), není důkazem o vlastnosti dané zadávací podmínky, ani o způsobech jejího naplnění. Naopak, pokud jeden z účastníků zadávacího řízení předpisový závazek získal a druhý i přes více než desítku urgencí nikoliv, opravdu toto nevzbuzuje u Úřadu pochybnost, nakolik bylo fakticky možné závazek o konkrétním znění získat?
27. Dále navrhovatel namítá, že Úřad nezohlednil, že oba závazky (navrhovatele i dodavatele Mikroelektronika) jsou vydány v tentýž den, téměř stejného obsahu, materiálně jimi má být zajištěno splnění téhož, avšak z nějakého důvodu chybí jediná klíčová věta. Pokud by Úřad tyto okolnosti zohlednil, musel by dojít k závěru, že co do formulace závazků šlo pouze o formulační nepřesnost, protože závazkem dodavatele Mikroelektronika je *de facto* vyjadřováno to samé. Obsahově i formálně obdobné potvrzení závazku, kterým disponoval i navrhovatel, předložil jako „dostatečný“ i dodavatel Mikroelektronika.
28. Shoda obou závazků, avšak vynechání klíčové věty „zavazujeme se“, je významnou okolností pro posouzení celé věci. I z pohledu věcného totiž navrhovatelem předložený dokument nepředstavoval ve světle závazku dodavatele Mikroelektronika žádný exces. Jednalo se o téměř shodná vyhotovení, z nichž zjevně číší nanejvýš zjevná administrativní nebo formulační nešikovnost pověřeného pracovníka ČSOB. Navrhovatel odmítá, že by přes nápadnou shodu obou závazků, kdy zadavatelem nasmlouvaný *acquirer* nepoužil v případě navrhovatele výraz „zavazuje se“, byla dostatečně silná indicie na to, aby Úřad (a zejména zadavatel) byl znejistěn v tom, zda ČSOB s navrhovatelem hodlá spolupracovat.
29. Dle názoru navrhovatele je určující materiální obsah závazku, tj. zda plnění, jež má být předmětem spolupráce navrhovatele a ČSOB, reaguje na požadavek zadavatele vyjádřený v zadávací dokumentaci. V posuzovaném případě reaguje, protože ČSOB se zde vyjadřuje ke konkrétní zakázce a konkrétnímu požadavku zadavatele, a potvrzuje budoucí spolupráci.
30. Navrhovatel v další části rozkladu uvádí, že dle názoru Úřadu odlišné potvrzení nepředstavuje odlišný přístup *acquirer*a, ale jde o projev např. obchodní strategie a schopnost jednat s obchodními partnery. Úřad zde výslovně připustil, že v možnosti získání kvalifikace existuje zadavatelem zkonstruovaná překážka, která dopadá na různé subjekty rozdílně. Taková zadávací podmínka je skrytě diskriminační. Úřad dokonce připustil, že navrhovatel patrně nebyl dostatečně „obchodně schopný“, čímž demonstroval, že pokud jeden dodavatel závazek získal, ale ten druhý (méně obchodně schopný) nikoliv, je získání závazku přece možné (bod 80 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

31. Navrhovatel nenamítal, že by závazek nebylo objektivně možné získat. Výsledkem postupu *acquirera* je totiž svévolné rozhodnutí o obsahu závazku a svévolné rozhodnutí o tom, komu závazek vystaví a s jakým obsahem. Navrhovatel nemohl předložit jakýkoliv důkaz o tom, že tato podmínka se na ostatní dodavatele aplikuje jinak. Pokud Úřad navíc uvedl, že nevyvstaly v průběhu zadávacího řízení pochyby o tom, že *acquirer* jednal s různými subjekty rozdílně, v takovém případě neprovedl řádně navrhovatelem předložené důkazy ohledně postupu komunikace s *acquirerem*, nebo tyto důkazy posoudil vadně. Ze správního spisu rovněž nevyplývá, že by Úřad obdobné dokumenty vyžadoval od zadavatele ve vztahu k dodavateli Mikroelektronika.
32. Pokud zadavatel skutečně *acquirera* smluvně zavázal k poskytnutí plnění a v tomto ohledu tedy i součinnosti dodavatelům veřejné zakázky, a učinil jej jediným subjektem, který může vydat speciální konkrétní závazek o konkrétním požadovaném obsahu, komunikace uskutečněná s navrhovatelem je zjevným důkazem o neochotě *acquirera* závazek vydat. Za zadávací podmínky odpovídá zadavatel, který má zajistit, aby zadávací podmínky nepředstavovaly překážku hospodářské soutěže nebo aby neobsahovaly kvalifikační kritéria, která představují skrytou diskriminaci nebo nerovné zacházení. Skrytá diskriminace představuje příklad, kdy zadávací podmínka, ač se na první pohled jeví jako nediskriminační, tak ve skutečnosti některý ze subjektů znevýhodňuje. A znevýhodňuje ten subjekt, který je také dle názoru Úřadu obchodně obratnější, avšak bez jakýchkoliv vazeb na jeho skutečnou kvalifikovanost veřejnou zakázku splnit. Důsledkem je, že kvůli takto nastavenému kvalifikačnímu předpokladu nemůže veřejnou zakázku plnit navrhovatel, jako snad méně obchodně schopný dodavatel, který by však jinak byl k plnění předmětu veřejné zakázky objektivně způsobilým.
33. V poslední části podaného rozkladu navrhovatel rozporuje závěry Úřadu ve vztahu k přezkoumatelnosti rozhodnutí o námitkách.
34. Navrhovatel uvádí, že Úřad postupoval nezákonně, když zadavateli *de facto* odpustil, že se nevypořádal s námitkou, že ČSOB nemá, či alespoň ke dni vydání výše citovaných sdělení ze dnů 24. 5. 2024 a 10. 7. 2024 neměla k dispozici software platební aplikace pro EMV čtečky, z čehož vyplývá, že uvedenou podmínku technické kvalifikace nemohl splnit žádný potenciální uchazeč o veřejnou zakázku.
35. Předně navrhovatel poukazuje na to, že Úřad v bodě 78 odůvodnění napadeného rozhodnutí navrhovateli přičítá k tíži, že jeho závazek nemohl obstát, protože ČSOB uvedla, že nemůže zajistit splnění všech podmínek vymezených v zadávací dokumentaci. Toto prohlášení však směřuje na to, že ČSOB neměla k 05/2024 dispozici software platební aplikace pro EMV čtečky.¹⁰
36. Tento návrhový bod nebyl podpůrného charakteru nebo „okrajový“, jak jej vyhodnotil Úřad. Nejde o žádný nástroj k dosažení *gros* argumentace o splnění požadavku zadavatele. Podstatou tohoto návrhového bodu bylo, že z vyjádření *acquirera*, že „*k dnešnímu dni nemá ČSOB k dispozici software platební aplikace pro EMV čtečky*“, je zřejmé, že tento software nemá ani pro jednu z uvedených čteček, ani pro jednoho z účastníků. Tento návrhový bod se vyjadřuje přímo k nosné námitce *acquirera*, na níž Úřad založil posouzení o tom,

---

¹⁰ Viz email obsahující „5/2024 nemá ČSOB k dispozici SW platební aplikace pro EMV čtečky a nemůže proto zaručit dodávku SW platební aplikace, včetně provozu a správy.“ (email z 24. 5. 2024)

že závazek nevznikl. Dle názoru navrhovatele z toho vyplývá, že nemohl existovat žádný uchazeč, kterému by *acquirer* prohlásil, že mu poskytne funkční řešení podle představ zadavatele, protože takové řešení *acquirer* neměl. Úřad postupoval nezákonně, když prominul splnění povinnosti zadavatele dle ustanovení § 245 odst. 1 zákona vypořádat všechny námitky podrobně a srozumitelně, naopak arbitrárně stanovuje jakousi přednost nebo váhu jiných námitek nebo námitkových bodů.

Závěr rozkladu

37. Navrhovatel se rozkladem domáhá, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil v celém rozsahu a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

V. Řízení o rozkladu

38. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis spolu se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Vyjádření zadavatele k rozkladu navrhovatele

39. Zadavatel se ve vyjádření k rozkladu ze dne 11. 12. 2024 primárně odkazuje na obsah rozhodnutí o námitkách a na obsah vyjádření k návrhu ze dne 12. 9. 2024. Zadavatel uvádí, že se nebude vyjadřovat k jednotlivým bodům rozkladu navrhovatele, neboť se k nim zadavatel již dříve vyjádřil.
40. Zadavatel souhlasí s právním posouzením, které provedl Úřad. Dle názoru zadavatele navrhovatel nepředložil požadovaný závazek s *acquirerem* dle podmínek technické kvalifikace zadávací dokumentace. Požadovaný závazek mezi navrhovatelem a *acquirerem* v době podání nabídky navrhovatele do zadávacího řízení nevznikl, což také potvrzují navrhovatelem předložená vyjádření ČSOB, která mají charakter spíše obchodního vyjednávání než potvrzení o existenci vzniku závazku. Úřad ve svém rozhodnutí velice podrobně a vyčerpávajícím způsobem právně rozebral, z jakých důvodů předložená vyjádření nesplňují zadavatelův požadavek na předmětnou část technické kvalifikace.
41. Z příložených vyjádření *acquirera* ČSOB nevyplývá, že by bylo dosaženo shody o podstatných náležitostech předmětu plnění. Navrhovatel se mylně domnívá, že pokud plyne dle Úřadu z obsahu vyjádření připravenost ČSOB dále jednat, potvrzuje tím *de facto* existenci smlouvy o smlouvě budoucí. Připravenost jednat je základním předpokladem k uzavření smlouvy, ale nelze ji se samotným vznikem závazku ztotožňovat! I s přihlédnutím k materiální stránce věci nelze z vyjádření ČSOB v žádném případě vyvozovat vůli k uzavření smlouvy s navrhovatelem. Skutečná vůle *acquirera* je v tomto případě zjevná. Pokud by ČSOB chtěla, aby z jejího potvrzení vyplýval konkrétní závazek vůči navrhovateli ve vztahu k implementaci a certifikaci aplikace pro systém off-line odbavování cestujících platebními kartami, jistě by ho formulovala tak, aby o jeho existenci nebylo pochyb a nevzniklo by tak jádro sporu v tomto správním řízení. Navrhovatelův výklad předložených vyjádření ČSOB je extenzivní a nemá oporu ani v jazykovém výkladu/textovém vyjádření, ani neodráží skutečnou vůli *acquirera* být vázán smlouvou. Předmětné kvalifikační kritérium tedy navrhovatel nesplnil a zadavatel dále trvá na zákonnosti svého rozhodnutí o vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení.

42. S ohledem na výše uvedené zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí potvrdil a rozklad navrhovatele zamítl.

Stanovisko předsedy Úřadu

43. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a dále správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v rozkladu, jsem dospěl k následujícímu závěru.
44. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je v něm uvedeno, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč nebylo přistoupeno ke zrušení napadeného rozhodnutí.

Stanovisko rozkladové komise

45. Na tomto místě je třeba uvést, že rozkladová komise po projednání rozkladu předložila návrh, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc vrácena Úřadu k novému projednání. Stanovisko rozkladové komise je založeno na tom, že postup zadavatele se jeví jako diskriminační, resp. nese znaky porušení zásady rovnosti mezi účastníky zadávacího řízení. Rozkladová komise dospěla k závěru, že emailová komunikace či potvrzení *acquirera* ČSOB pro navrhovatele ani pro obchodní společnost Mikroelektronika nespĺňuje požadavky technické kvalifikace dle stanovených zadávacích podmínek. Dle názoru rozkladové komise ani jeden z účastníků zadávacího řízení nepředložil závazný právní dokument, který by bylo možné chápat jako potvrzení závazku ze strany *acquirera* ČSOB ve smyslu čl. 2 odst. 4 zadávací dokumentace „Technická kvalifikace“. Alternativně rozkladová komise zmínila, že při extenzivním výkladu dotčených zadávacích podmínek technické kvalifikace by bylo možné oba dva subjekty v zadávacím řízení ponechat, nicméně i s ohledem na okolnosti případu musí zadavatel jednat s oběma účastníky zadávacího řízení rovným způsobem, neboť oba účastníci předložili z materiálního hlediska stejný dokument zachycující jednání s *acquirerem*. Dle názoru rozkladové komise tak není v této veřejné zakázce možné vůči oběma účastníkům zadávacího řízení postupovat rozdílně, buď budou ze zadávacího řízení oba vyloučeni nebo zadavatel oba dva účastníky v zadávacím řízení ponechá.

Odlišné stanovisko předsedy Úřadu

46. Po důkladném posouzení jsem dospěl k odlišnému názoru a shledávám napadené rozhodnutí za zákonné. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem se odklonil od návrhu rozkladové komise a přistoupl k potvrzení napadeného rozhodnutí a zamítnutí rozkladu.

VI. K námitkám rozkladu

Stěžejní skutková zjištění

47. Považuji za vhodné na tomto místě zrekapitulovat některé zásadní skutkové okolnosti případu, které se vztahují k podání nabídky navrhovatelem, k jejímu doplnění a následnému vyloučení navrhovatele.

48. V čl. 2. „Podmínky kvalifikace“ zadávací dokumentace v bodu (4) „Technická kvalifikace“ zadavatel mj. uvedl, že požaduje, aby dodavatel prokázal splnění kritérií technické kvalifikace v souladu s § 79 odst. 2 písm. l) zákona předložením:
- „(...) smlouvy, smlouvy o smlouvě budoucí nebo jiného obdobného právního závazku mezi dodavatelem a Československou obchodní bankou, a. s., o implementaci a certifikaci aplikace pro systém off-line odbavování cestujících platebními kartami prostřednictvím tohoto acquirerera.“*, (dále jen „**přezkoumávaný požadavek**“).
49. Dle podmínek čl. 3. „Způsob prokazování kvalifikace“ zadávací dokumentace bodu 1 dodavatel není povinen do své nabídky předkládat konkrétní doklady prokazující splnění výše uvedených kritérií kvalifikace. Kvalifikace je prokázána dodavatelem v rámci podané nabídky předložením formuláře „Krycí list“, jehož součástí je čestné prohlášení o tom, že dodavatel splňuje všechny výše uvedené podmínky kvalifikace požadované zadavatelem.
50. V čl. 5.3 „Acquirer“ přílohy č. 1 zadávací dokumentace „Technická specifikace“, ve znění změn dle vysvětlení zadávací dokumentace 4 ze dne 18. 4. 2024, je uvedeno: *„Součástí dodávky odbavovacího systému je i závazek dodavatele poskytovat zadavateli po dobu trvání udržitelnosti projektu služby spojené s přijímáním platebních karet a uskutečňováním bezhotovostních plateb za jízdné prostřednictvím EMV karet ve všech fyzických formách ve vozidlových terminálech. Vybraným (smluvně vázaným) acquirerem zadavatele je Československá obchodní banka, a.s.“*
51. Ve lhůtě pro podání nabídek podal navrhovatel nabídku, jejíž součástí byl mj. krycí list nabídky¹¹ podepsaný dne 27. 5. 2024, ve kterém je uvedeno čestné prohlášení navrhovatele o tom, že splňuje kvalifikaci *„v podobě a rozsahu, ve které je zadavatelem požadována v zadávacích podmínkách k výše uvedené veřejné zakázce a zavazuje se, že na vyzvání zadavatele předloží doklady prokazující splnění požadované kvalifikace.“*
52. Ve výzvě k doplnění č. 1 zadavatel vyzval navrhovatele, jako vybraného dodavatele, k předložení originálů nebo kopií dokladů o kvalifikaci, mj. pak k prokázání splnění kritérií přezkoumávaného požadavku.
53. Po výzvě k doplnění č. 1 následovaly žádost o prodloužení lhůty pro doložení dokumentů prokazujících splnění přezkoumávaného požadavku, a to ze dne 7. 6. 2024. Dne 10. 6. 2024 odpověděl navrhovatel mj. tak, že žádá zadavatele o vyhovění žádosti ze dne 7. 6. 2024. Dne 17. 6. 2024 navrhovatel doplnil objasnění nabídky, ke kterému byl přiložen email ze dne 24. 5. 2024, jeho znění viz bod 56 napadeného rozhodnutí.
54. Výzvou k doplnění č. 2 zadavatel opětovně vyzval navrhovatele k doplnění předmětného požadavku.
55. V rámci odpovědi na výzvu zadavatele k doplnění č. 2 navrhovatel sdělil, že email ze dne 24. 5. 2024 považuje za dostatečný pro prokázání požadavku zadavatele, podrobně popsal komunikaci s ČSOB, přičemž předložil samotnou emailovou komunikaci s ČSOB (cca 9 emailů; včetně emailu ze dne 24. 5. 2024).
56. Následně dne 19. 7. 2024 navrhovatel zadavateli předložil doplnění objasnění nabídky, jehož přílohou bylo „potvrzení“ či sdělení ČSOB ze dne 10. 7. 2024, které je téměř totožné s emailem

---

¹¹ Ve spise se krycí list nabídky navrhovatele nachází pod položkou č. 36.

ze dne 24. 5. 2024. ČSOB navíc pouze sdělila, že „splnění všech podmínek vymezených v zadávací dokumentaci k VZ nemůže, bohužel, zaručit.“, viz bod 59 napadeného rozhodnutí.

57. Po třetím doplnění nabídky zadavatel přistoupil k vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení. V rozhodnutí o vyloučení zadavatel uvedl, že vylučuje navrhovatele na základě § 48 odst. 2 písm. a) zákona, protože nesplnil zadávací podmínky. Zadavatel v odůvodnění rozhodnutí o vyloučení konkrétně uvedl, že: „Dne 12. 07. 2024 obdržel zadavatel druhé vyjádření vybraného dodavatele, jehož součástí nebyly žádné informace, které by zadavateli poskytly jakoukoliv jistotu (i budoucího) požadovaného smluvního vztahu mezi vybraným dodavatelem a ČSOB, zároveň v dokumentu uvedené informace ani nepotvrdily připravenost vybraného dodavatele k úspěšné realizaci a následnému provozu zadavatelem požadovaného systému pro bezhotovostní platby jízdného ve vozidlech MHD. (...)“. Následně zadavatel citoval pro něj rozhodné pasáže emailové komunikace mezi navrhovatelem a ČSOB, zejména šlo o sdělení, že ČSOB nemá příslušné platební aplikace pro konkrétní terminály, nemá SW platební aplikace pro čtečky a že nemůže zaručit splnění všech zadávacích podmínek.

58. Zadavatel poukázal na to, že vycházel z emailové komunikace mezi navrhovatelem a ČSOB, kterou mu doložil navrhovatel jako přílohy jednotlivých doplnění nabídek. Jednalo se o emailovou komunikaci mezi navrhovatelem a ČSOB ze dne 12. 4. 2024, 24. 5. 2024, 10. 7. 2024. Na základě vyhodnocení zmíněné emailové komunikace zadavatel konstatoval, že: „Výše uvedené informace poskytnuté vybraným dodavatelem v rámci prokázání technické kvalifikace nejenom, že nesplňují požadavek zadavatele na prokázání kritéria technické kvalifikace, ale ve svém důsledku dokládají nepřipravenost vybraného uchazeče k plnění předmětu veřejné zakázky.“

Souhrnně k námitkám navrhovatele ve vztahu k zadávacím podmínkám

59. V rozkladu navrhovatel vznáší námitky ve vztahu k zadávacím podmínkám, které jsou shrnuty v bodech 23 až 26 tohoto rozhodnutí.

60. Úvodem této části je třeba připomenout, že navrhovatel návrhem brojí proti rozhodnutí zadavatele o svém vyloučení ze zadávacího řízení (neprokázání technické kvalifikace).

61. Zadávací podmínka uvedená v bodu 47 tohoto rozhodnutí byla zveřejněna v rámci dokumentu *Zadávací podmínky* a byla všem potenciálním dodavatelům známa od „počátku“ zadávacího řízení.

62. Pokud navrhovatel považoval nastavené zadávací podmínky v některých částech za netransparentní či diskriminační, měl možnost se proti jejich nastavení bránit námitkami a v případě neúspěchu námitek i návrhem. Navrhovatel měl rovněž možnost před podáním nabídky podat žádost o vysvětlení zadávací dokumentace a zadavatele se dotázat ohledně specifické role *acquirera*. Navrhovatel žádné takové kroky neučinil.

63. Nemohu uznat ani argumentaci navrhovatele, že až po svém vyloučení si uvědomil, jak významnou roli hraje v tomto případě ČSOB, nebo že není transparentně stanovený postup, jaké kroky musí dodavatel učinit, aby nebylo sporu o tom, že když dané kroky splní, tak s ním ČSOB uzavře smlouvu a nebylo by tak možné, aby ČSOB rozhodla na základě namítané svévole.

64. Navrhovateli mohlo být od počátku zřejmé, že se jedná o podmínku technické kvalifikace, která má do určité míry potenciál omezit hospodářskou soutěž. Významná role *acquirera* pro naplnění přezkoumávaného požadavku, potažmo plnění předmětu této veřejné zakázky byla

totiž s ohledem na znění zadávacích podmínek od počátku zřejmá, neboť pokud se dodavateli nepodaří domluvit s ČSOB na spolupráci, pak takový dodavatel nemůže v této veřejné zakázce uspět. Navíc navrhovatel již ve lhůtě pro podání nabídek poměrně rozsáhle komunikoval s ČSOB, měl tedy prostor pro podání námitek proti zadávacím podmínkám i se zohledněním komunikace s ČSOB.

65. Odmítám tak veškeré rozkladové námitky navrhovatele ve vztahu ke znění zadávací dokumentace, neboť jsou opožděné, resp. namítané skutečnosti nejsou předmětem tohoto správního řízení.

Ke splnění přezkoumávaného požadavku

66. Předmětem tohoto správního řízení je posouzení otázky, zda navrhovatelem předložené dokumenty, resp. emailová komunikace mezi navrhovatelem a ČSOB zcela splnila požadavky zadavatele na technickou kvalifikaci dodavatele dle podmínek čl. 2 a čl. 3 zadávací dokumentace, zejména pak části týkající se požadavku dle § 79 odst. 2 písm. l) zákona stanoveného v bodu 4) čl. 2 zadávací dokumentace.
67. Úřad v napadeném rozhodnutí správně dovodil, že v první řadě je třeba posoudit otázku, zda byl na straně zadavatele dán oprávněný důvod k vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení pro nesplnění zadávacích podmínek, resp. neprokázání přezkoumávaného požadavku.
68. Úřad se touto otázkou zabýval velmi detailně v bodech 64–83 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Úřad svůj závěr o zákonnosti postupu zadavatele v zásadě postavil na tom, že emailová komunikace předložená navrhovatelem není závazkem, ani smlouvou nebo jiným obdobným právním závazkem. Po přezkoumání zde uvedených závěrů konstatuji, že se Úřad s touto otázkou vypořádal správně a v souladu se zákonem. Úřad dospěl k závěru, že emailová komunikace nespĺňuje náležitosti smlouvy nebo smlouvy o smlouvě budoucí a zároveň že emailová komunikace neobsahuje vůli ČSOB se zavázat k nějakému budoucímu plnění. Současně dle názoru Úřadu, emailová komunikace není jiným obdobným právním závazkem. K závěrům Úřadu doplňuji následující.
69. Nejprve uvádím, že zadavatel jasně stanovil, že dodavatel má předložit smlouvu, smlouvu o smlouvě budoucí nebo jiný obdobný právní závazek.
70. Dle § 1723 odst. 1 zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „OZ“) platí, že závazek vzniká ze smlouvy, z protiprávního činu, nebo z jiné právní skutečnosti, která je k tomu podle právního řádu způsobilá.
71. Závazek může tedy vzniknout
- a) právním jednáním, které může být jednostranné (např. slib), dvou či vícestranné (typicky smlouva),
  - b) protiprávním činem (porušení zákona),
  - c) rozhodnutím soudu (vypořádání společného jmění manželů),
  - d) další právní událostí (škoda způsobená nezávisle na vůli dotčených stran)
  - e) či jinou právní skutečností (bezdůvodné obohacení).
72. Ve vztahu k právě řešené otázce mohu konstatovat, že vzhledem k charakteru předložených dokumentů, jejich obsahu a tvrzení navrhovatele nelze uvažovat o možnostech vzniku závazku

dle písm. b až e předchozího odstavce. Jediným v úvahu přicházejícím způsobem, kterým by mohl vzniknout závazek, je tedy právní jednání.

73. Jak je již naznačeno, právním jednáním je rovněž slib ve smyslu § 3 odst. 2 písm. d) OZ. Takový slib může být závazný, pokud je dán s jednoznačným úmyslem zavázat se. Ve smyslu § 2056 OZ však splnění slibu není vymahatelné. Připomínám, že zadavatel požadoval smlouvu, smlouvu o smlouvě budoucí či jiný obdobný právní závazek. Slovní spojení *jiný obdobný právní závazek* zadavatel použil v návaznosti na pojmy *smlouva a smlouva o smlouvě budoucí*, z toho důvodu lze dovodit, že jiná obdobnost je určena právě charakteristikou smlouvy či smlouvy o smlouvě budoucí. Podstatou závazku obecně, ale právě i smlouvy či smlouvy o smlouvě budoucí je mj. jejich závaznost, tedy právní vymahatelnost. Jiný obdobný právní závazek by proto musel být také vymahatelný. Z tohoto důvodu nelze dovodit, že zadavatel umožnil v rámci jiného obdobného právního závazku předložení závazku v podobě slibu. Z obdobných důvodů mám za to, že přezkoumávaný požadavek nelze splnit ani naturální obligací. I kdyby tedy dokumenty předložené navrhovatelem byly slibem či naturální obligací (závazkem), nebyl by naplněn přezkoumávaný požadavek. Závěrem této části uvádím, že z obsahu předložených dokumentů je zjevné, že se nejedná ani o jednostranné právní jednání ve smyslu § 2884 OZ, tedy o veřejný příslib.
74. Zbývá tedy možnost vzniku závazku ze dvou či vícestranného právního jednání, tedy z „běžné“ smlouvy.
75. Než přejdu k samotnému posouzení, zda navrhovatelem předložené dokumenty splňují přezkoumávaný požadavek, považuji za nutné shrnout jejich obsah, zejména jde o dokumenty uvedené v bodech 52 až 55 tohoto rozhodnutí.
76. V odpovědi ze dne 10. 6. 2024 navrhovatel žádné dokumenty nepředložil, jen uvedl, že žádá o vyhovění své předchozí žádosti o prodloužení lhůty pro předložení požadovaných dokumentů, neboť jejich doložení je závislé na spolupráci ČSOB, s níž jedná.
77. V doplnění objasnění ze dne 17. 6. 2024 navrhovatel uvedl, že dostal příslib spolupráce od ČSOB s uvedením základních parametrů závazku, které splňují zadávací podmínky, dne 24. 5. 2024, tj. jeden pracovní den před koncem lhůty pro podání nabídek. Dále dovodil, že příslib je plnohodnotným prokázáním přezkoumávaného požadavku a přiložil email od ČSOB ze dne 24. 5. 2024.
78. V rámci odpovědi na výzvu zadavatele k doplnění č. 2 navrhovatel nad rámec uvedeného v bodu 54 tohoto rozhodnutí mj. sdělil, že z emailu ze dne 24. 5. 2024 „plyne, že ČSOB si je vědoma závazku spolupráce, který z prohlášení plyne, když stanoví jeho limity a hranice, zavazuje se předložit dodavateli finanční nabídku a vymezuje rozsah budoucí spolupráce. Jde tedy buď o smlouvu o smlouvě budoucí, nebo o jiný obdobný právní závazek, každopádně jde o právně závazné jednání ČSOB, které bylo učiněno se znalostí kontextu, a tím je záměr dodavatele podat nabídku na plnění veřejné zakázky. (...) Přestože by dodavatel sám dal přednost smlouvě nebo smlouvě o smlouvě budoucí v tradičnější formě, z důvodu zdlouhavosti procesů u acquirera předložil to, co měl (a od acquirera získal na poslední chvíli), a neustále usiluje o „povýšení“ tohoto závazku do formy klasické smlouvy, byť zatím bez úspěchu. (...) ČSOB poskytlo dostatečné a jednoznačné potvrzení, že mu spolupráci poskytne v čase a způsobem, které bylo možné. Pro širší rozšíření závazku, jež požaduje zadavatel, však zřejmě procesní a obchodní okolnosti vyžadují patrně více času. Nad rámec výše uvedeného bylo dodavateli

telefonicky sděleno, že vyjádření obchodného charakteru, tedy emailem, bylo poskytnuto ČSOB také ostatním dodavatelům. Není tedy na tomto vyjádření nic výjimečného a potvrzuje tak závazek a ochotu spolupráce. K dnešnímu dni, tj. více než 3 měsíce po prvním požadavku dodavatele, zadavatelem určený acquirer není schopen vystavit lepší dokument, než který dodavatel předložil zadavateli, a z něhož vyplývá, že acquirer zajistí integraci terminálů typu Ingenico OPEN1500, jež dodavatel bude podporovat ve svém portfoliu (viz potvrzení ze dne 11. 4. 2024), a tedy spolupráce mezi dodavatelem a ČSOB je možná a ČSOB s ní počítá. Pokud tedy jde o materiální stránku věci, musí mít zadavatel za prokázáno, že acquirer bude s dodavatelem spolupracovat a jakým způsobem. Není snad ani nutné dodávat, že od prvního kontaktu acquirera na začátku dubna 2024 proběhlo více než 10 různých interakcí nebo pobídek k tomu, aby ČSOB vystavila jinou formu potvrzení. (...) Dodavatel je přesvědčen, že osvědčil splnění všech podmínek a předpokladů vyžadovaných zadavatelem i ZZVZ k plnění veřejné zakázky. Závazek s ČSOB předložil v podobě, která možná není tradiční, ale vyhovuje zadávacím podmínkám.“ Jak je uvedeno výše, přílohou této odpovědi byla také komunikace s ČSOB.

79. Email ze dne 8. 4. 2024 obsahoval žádost o pomoc (sejít se a prodiskutovat) se specifikovanými veřejnými zakázkami a konkretizovanými požadavky zadavatelů. Rovněž email obsahoval sdělení, že v minulosti bylo pisateli vystaveno potvrzení a že bylo zasláno v příloze.
80. Dne 9. 4. 2024 ČSOB odpověděla, že žádost byla postoupena příslušné osobě.
81. Dne 11. 4. 2024 navrhovatel uvedl, že v jejich zařízeních přistoupí k integraci terminálu Open1500, a poprosil o sdělení postupu ve věci a poukázal na termín odevzdání stanovený zadavatelem.
82. Dne 12. 4. 2024 ČSOB uvedla, že se nebude účastnit jiné veřejné zakázky, že k 4/2024 nemá k dispozici platební aplikaci pro terminály typu FEIG ani Open1500, které by pro projekt byly nezbytné a že jejich zprostředkování nemůže garantovat. Závěrem děkuje za zájem o vzájemnou spolupráci.
83. Dne 22. 5. 2024 navrhovatel ve věci přezkoumávané veřejné zakázky v emailové komunikaci konkrétně uvedl: „*Touto cestou jsem se chtěl zeptat, zda tento závazek jsme na tuto veřejnou zakázku schopni poskytnout. Předpokládaným terminálem je Ingenico Open1500 nebo FEIG cVELD, dle Vašich priorit.*“
84. Obsahem emailu od ČSOB ze dne 24. 5. 2024 je předání vyjádření na dotaz navrhovatele ze dne 22. 5. 2024. Obsahem vyjádření je pak sdělení ČSOB, že je připravena poskytovat službu přijímání karet v určitém rozsahu (přijímání platebních karet a realizace agregace plateb dle karetních schémat, akceptace karet v offline režimu, realizace ověřování platebních karet a realizace autorizací, generování unikátního variabilního symbolu). Dále je obsahem sdělení, že podporuje čtečky typu CRE11 a OPEN1500, výhrada, že ČSOB k 5/2024 nemá dispozici SW platební aplikace pro EMV čtečky a že nemůže proto zaručit dodávku SW platební aplikace, nutnost započítání nákladů při implementaci určitého HW, terminál typu FEIG cVELD není a nebude podporován a že vedení terminálu nezahrnuje cenu za dodávku, provoz a správu SW platební aplikace. V neposlední řadě je obsahem i sdělení, že integraci externího back-office je možné realizovat dle definovaného API od ČSOB a že ČSOB předloží finanční nabídku na integraci po analýze náročnosti integrace nového externího back-office. Závěrem jsou uvedeny podmínky platnosti „potvrzení“ a ČSOB děkuje za oslovení ke spolupráci.

85. Dne 30. 5. 2024 navrhovatel prosí o zaslání návrhu smlouvy tak, aby mohli činit kroky k jejímu uzavření, a dále o telefonát k daným tématům za účelem prodiskutování a o termín.
86. Dne 10. 7. 2024 navrhovatel v úvodu emailu opakuje znění emailu ČSOB ze dne 24. 5. 2024 a následně sděluje, že počítá s terminály Open1500, integraci externího back-office bude možné realizovat dle definovaného API od ČSOB a že integraci bude provádět navrhovatel dle API předloženého ČSOB. Po rekapitulaci přezkoumávaného požadavku uvedl, že předpokládal, že jako závazek bude postačovat vyjádření ČSOB, že by s tím neměl být problém a že to může být čestné prohlášení banky. Dále požádal o prohlášení podepsané bankou (pro urychlení k tomu přiložil draft) a o to, zda by bylo možné alespoň odhadnout náklady, také že prioritou je prohlášení a že je potřebuje do 11. 7. 2024.
87. Dne 11. 7. 2024 ČSOB odpověděla, že žádost je zpracovávána, že k požadovanému právnímu stanovisku nemá kontaktovaná osoba pravomoc, proto byla žádost postoupena vedení *Acquiringu*.
88. Dne 12. 7. 2024 navrhovatel poděkoval a připomenul, že prohlášení potřeboval do 11. 7. 2024, a požádal o sdělení odhadovaného termínu plnění.
89. Dne 12. 7. 2024 ČSOB odpověděla, že vzhledem k období dovolených bohužel není schopna v požadovaném termínu zpracovat požadavek navrhovatele a že se pokusí prohlášení dodat v příštím týdnu.
90. Nelze rovněž opomenout, že dne 22. 7. 2024 navrhovatel doručil zadavateli další doplnění objasnění nabídky ze dne 19. 7. 2024, jehož přílohu tvoří sdělení ČSOB ze dne 10. 7. 2024, které je prakticky totožné s emailem ze dne 24. 5. 2024. Navíc je sdělení ČSOB, že nemůže zaručit splnění zadávacích podmínek, a sdělení, že: „*Podmínkou zahájení prací na integraci je její nacenění ze strany ČSOB po analýze náročnosti (v současnosti nemůže ČSOB žádnou cenu garantovat) a akceptace této cenové nabídky ze strany účastníka, příp. zadavatele.*“ Navrhovatel rovněž uvedl, že považuje za zcela jednoznačné, že *acquirer* potvrzuje závazek spolupráce s dodavatelem a že již email ze dne 24. 5. 2024 představuje dle *acquirera* samotného právně závazné jednání *acquirera*, které bylo učiněno se znalostí kontextu veřejné zakázky, a toto nyní *acquirer* potvrzuje v přímé návaznosti na Výzvu zadavatele a odpovídající výslovnou žádost dodavatele.
91. Nyní tedy přistoupím k posouzení, zda obsah navrhovatelem předložených objasnění nabídky, včetně veškeré komunikace s ČSOB, splňuje požadavek zadavatele na předložení smlouvy či smlouvy o smlouvě budoucí ve smyslu přezkoumávaného požadavku.
92. Podle § 1721 OZ je závazkem právní vztah věřitele/ů a dlužníka/ů soukromoprávní povahy, jehož obsahem je pohledávka a dluh (a další související práva a povinnosti) a který je závazný. Pohledávka je právem na určité plnění od dlužníka a dluh je povinnost uspokojit právo věřitele. Předmět plnění, resp. předmět závazku musí být dostatečně určitý a musí být majetkové povahy ve smyslu § 1722 OZ.
93. Podle § 1724 OZ je smlouva definována projevem vůle stran založit mezi sebou závazek. Pro vznik závazku je podstatná vůle být smlouvou (jejím obsahem) vázán. Pro uzavření smlouvy je dále nezbytné ujednání stran o jejím obsahu (§ 1725 OZ).

94. Podle § 1785 OZ je podstatnou náležitostí smlouvy o smlouvě budoucí povinnost (alespoň jedné strany) k uzavření budoucí smlouvy v ujednané lhůtě a obsah budoucí smlouvy, u kterého postačí, že byl ujednáán obecným způsobem.
95. V souladu s výše uvedeným musí závazek obsahovat pohledávku a dluh, resp. ujednání o právech věřitele a povinnostech dlužníka. Související podstatnou náležitostí smlouvy pak je projev vůle být vázán jejím obsahem, tedy z pohledu dlužníka být vázán ujednanými povinnostmi.
96. Předložená komunikace ze strany navrhovatele byla vedena s cílem, aby naplnil přezkoumávaný požadavek za současného splnění zadávacích podmínek. Navrhovatel požadoval prodiskutování zadávacích podmínek veřejné zakázky, vystavení potvrzení a aby ČSOB, slovy navrhovatele, poskytla závazek tak, aby naplnil přezkoumávaný požadavek. Dále po ČSOB požadoval zaslání návrhu smlouvy, aby mohli činit kroky k jejímu uzavření. Navrhovatel v žádném emailu nenabízel k odsouhlasení konkrétní povinnosti ČSOB. Z emailu ze dne 30. 5. 2024 výslovně vyplývá, že komunikace v té době má charakter předmluvního vyjednávání, je zřejmé, že teprve má dojít k uzavření smlouvy (požaduje zaslat její návrh, aby mohl činit kroky k jejímu uzavření). Dodávám, že později navrhovatel zadavateli nepředložil ani zmíněný návrh smlouvy a dále že z odpovědi na výzvu zadavatele k doplnění č. 2 vyplývá, že si je navrhovatel vědom, že jím předložené dokumenty neodpovídají smlouvě. Argumentuje pak v tom směru, že předložil smlouvu o smlouvě budoucí nebo o jiný právní závazek.
97. Veškerá komunikace ze strany ČSOB byla vedena pouze v rovině případné budoucí spolupráce. Komunikaci vnímala jako zájem či oslovení ke spolupráci. ČSOB v komunikaci vždy jednostranně uváděla, za jakých podmínek by byla připravena ke spolupráci (k výhradám viz níže). ČSOB nikdy neuvedla ani neakceptovala, že je povinna splnit jedinou konkretizovanou povinnost či dokonce poskytnout diskutované služby.
98. Souhlasím se závěrem Úřadu, ke kterému dospěl v bodu 78 napadeného rozhodnutí: *„...všechna vyjádření ČSOB předložená navrhovatelem mají spíše charakter obchodního vyjednávání, kdy teprve dochází k vyjasňování technických podrobností možné budoucí spolupráce.“* Svým obsahem předložená komunikace navrhovatele a ČSOB odpovídá předmluvnímu sjednávání budoucí spolupráce.
99. Z předložené komunikace nevyplývá jediné právo nebo povinnost navrhovatele či jediná povinnost nebo právo ČSOB. Proto v předložené komunikaci ani není obsažena povinnost jakékoliv strany uzavřít smlouvu. Rovněž ze sdělení ČSOB nevyplývá, že by potvrdila uzavření jakékoliv smlouvy.
100. Na tomto místě docházím k dílčímu závěru, že z objasnění nabídky navrhovatele, z jednotlivých emailů a z komunikace jako celku nelze dovodit, že by navrhovatel předložil závazek, neboť komunikace neobsahuje podstatnou náležitost závazku, a to jeho obsah – pohledávka a dluh, ujednání o právech a povinnostech. V komunikaci tak ani není obsažen projev vůle být vázán smlouvou, resp. jejím obsahem. Jelikož jsem dospěl k závěru, že komunikace neobsahuje povinnost jakékoliv strany uzavřít smlouvu, není také obsažena obligatorní část smlouvy o smlouvě budoucí.
101. Nad rámec uvedeného dodávám, že v předložené komunikaci mezi navrhovatelem a ČSOB nejsou výslovně specifikovány strany smlouvy, předmět závazku není výslovně vymezen, není

zřejmý projev vůle být vázán obsahem smlouvy ani jednou ze stran, není ujednána výzva a lhůta pro uzavření budoucí smlouvy, není žádná zmínka o smluvních ustanoveních obecně (např. ujednání o úplatnosti, termíny plnění, odpovědnost za vady, zajišťovací instituty, odstoupení od smlouvy, smluvní pokuta apod.), není uvedeno datum uzavření smlouvy, nejsou obsaženy podpisy oprávněných osob.

102. Pokud jde o argumentaci navrhovatele ohledně předmětu plnění budoucí smlouvy, uvádím, že s ohledem na výše uvedené je irelevantní.
103. Navrhovatel také namítá, že Úřad nesprávně aplikoval § 1726 OZ.
104. § 1726 OZ stanoví: *„Považují-li strany smlouvu za uzavřenou, ač si ve skutečnosti neujednaly náležitost, již měly ve smlouvě ujednat, hledí se na projev jejich vůle jako na uzavřenou smlouvu, lze-li, zvláště s přihlédnutím k jejich následnému chování, rozumně předpokládat, že by smlouvu uzavřely i bez ujednání této náležitosti. Dala-li však některá ze stran již při uzavírání smlouvy najevo, že dosažení shody o určité náležitosti je předpokladem uzavření smlouvy, má se za to, že smlouva uzavřena nebyla; tehdy ujednání o ostatních náležitostech strany nezavazuje, ani byl-li o nich vyhotoven zápis.“*
105. Je pravdou, že uvedené ustanovení je také projevem toho, že dle § 574 OZ je třeba hledět na právní jednání jako na platné než jako na neplatné, resp. jako na právní jednání vzniklé než jako na nevzniklé. Jedná se o mechanismus, kterým lze „zhojit“ neúplnost smlouvy, kterou strany považovaly za platně uzavřenou.
106. Souhlasím s Úřadem v tom, že ČSOB v rámci předložené komunikace dala najevo, že je potřeba dosažení shody o určité části předmětu případného plnění. V rámci navrhovatelem předložené komunikace ČSOB uvedla, že nespĺňuje některé požadavky článku 5.3 „Acquirer“ přílohy č. 1 zadávací dokumentace „Technická specifikace“, ve znění změn dle Vysvětlení zadávací dokumentace IV ze dne 18. 4. 2024 (viz bod 50 napadeného rozhodnutí), konkrétně pak že k 4/2024 nemá k dispozici platební aplikaci pro terminály typu FEIG ani Open1500, k 5/2024 nemá k dispozici SW platební aplikace pro EMV čtečky, že nemůže proto zaručit dodávku SW platební aplikace, že nemůže zaručit splnění zadávacích podmínek a že podmínkou zahájení prací na integraci je její nacenění ze strany ČSOB po analýze náročnosti (v současnosti nemůže ČSOB žádnou cenu garantovat) a akceptace této cenové nabídky ze strany účastníka, příp. zadavatele. Všechna tato vyjádření ČSOB lze vyhodnotit jako sdělení, že nemůže poskytnout službu pomocí zmíněných technologií či nemůže případně plnit tak, aby byly naplněny zadávací podmínky. Proto musím korigovat závěr Úřadu v druhé polovině bodu 78 napadeného rozhodnutí, že právě z důvodu, že ČSOB výslovně upozornila na to, že nebyla dosažena shoda o podstatných náležitostech smlouvy, nemohou být sdělení posuzována jako projevy vůle k uzavření smlouvy. Naopak souhlasím se závěrem Úřadu v první polovině v bodu 78 napadeného rozhodnutí: *„Předně je potřeba vyzdvihnout, že již z jazykového hlediska nelze dovodit existenci vůle ČSOB zřídit vůči navrhovateli jakýkoliv závazek. O tom vypovídá skutečnost, že ani v jednom z vyjádření ČSOB předložených navrhovatelem není uvedena formulace, ze které by se dal vyvodit jednoznačný závěr o tom, že ČSOB projevuje vůli do předmětného závazku vstoupit. Jednoduše řečeno, ČSOB vůči navrhovateli nikdy přímo neuvedla, že se zavazuje poskytovat předmětné služby, či že se alespoň zavazuje uzavřít s navrhovatelem smlouvu o smlouvě budoucí, či jakoukoliv obdobnou formulaci téhož obsahového významu.“* Souhlasím s ním proto, že již výše jsem dovodil,

že z předložené komunikace nelze dovodit, že vznikla smlouva, a to ani smlouva o smlouvě budoucí.

107. Vrchní soud v Praze v rozsudku ze dne 16. 5. 2023, sp. zn. 14 Cmo 18/2023 dospěl k závěru: „*Ust. § 1726 ObčZ se v posuzované věci neuplatní, protože nebyla uzavřena žádná smlouva. Tato norma dopadá jen na případy, které se netýkají podstatných náležitostí (§ 1725 a § 1732 ObčZ), které tvoří minimální obsah smlouvy.*“
108. Námitky navrhovatele ve vztahu k aplikaci § 1726 OZ tak zamítám jako irelevantní.
109. Nemám pochyb o tom, že by navrhovatel byl schopen dodat obdobný předmět plnění veřejné zakázky (v odpovědi na druhou výzvu zadavatele k objasnění nabídky sdělil, že má zkušenosti s integrací s ČSOB ve třech zakázkách, kdy jedna z nich má být svým předmětem složitější než přezkoumávaná veřejná zakázka). Nicméně navrhovatel nebyl schopen **předložit** smlouvu, smlouvu o smlouvě budoucí ani jiný obdobný právní závazek s *acquirerem*, který by odpovídal přezkoumávanému požadavku.
110. V rámci závěru této části konstatuji, že předložená komunikace navrhovatele s ČSOB neobsahuje podstatnou náležitost závazku (obsah), neobsahuje tedy smlouvu, smlouvu o smlouvě budoucí ani jiný obdobný právní závazek. Lze tedy konstatovat, že pokud navrhovatel nepředložil požadované dokumenty, pak nesplnil zadávací podmínky v části technické kvalifikace a zadavatel jej správně vyloučil.
111. Navrhovatel také uplatnil celou řadu námitek, která vychází ze vzájemného porovnání obsahu emailové komunikace mezi ČSOB a navrhovatelem a obsahu potvrzení vystaveného ČSOB dodavatelé Mikroelektronika.¹² Navrhovatel ve své podstatě uvádí, že Úřad vyhodnotil jeho emailovou komunikaci jako nedostačující pro splnění podmínek technické kvalifikace, zatímco komunikaci mezi ČSOB a dodavatelem Mikroelektronika Úřad vyhodnotil jako „dostačující“, když je v potvrzení obsaženo slovní spojení „zavazujeme se“. Navrhovatel zmíněné potvrzení dodavatele Mikroelektronika označuje opakovaně jako závazek.
112. Konstatuji, že Úřad ani já jsem neposuzoval potvrzení dodavatele Mikroelektronika z hlediska splnění či nesplnění technické kvalifikace. Tato otázka stojí mimo nyní vedené správní řízení. Úřad v bodě 78 napadeného rozhodnutí sice poukázal na to, že potvrzení *acquirera* pro dodavatele Mikroelektronika se obsahově liší od emailové komunikace mezi navrhovatelem a ČSOB, nicméně Úřad hned v následujícím bodě napadeného rozhodnutí výslovně uvedl: „*Rovněž pak Úřad dodává, že předmětem posouzení vedeného správního řízení není posouzení otázky toho, zda vyjádření vystavené ve prospěch společnosti Mikroelektronika splňuje všechny požadavky stanovené v zadávací dokumentaci, či nikoliv.*“
113. Úřad provedl komparaci emailové komunikace navrhovatele a potvrzení dodavatele Mikroelektronika, aby na základě výsledků této komparace poukázal na obsahovou rozdílnost, kdy skutečně potvrzení dodavatele Mikroelektronika je obsahově rozdílné, zejména neobsahuje výhrady, navíc obsahuje kalkulaci náročnosti a cenu a obsahuje sdělení, že v případě splnění podmínek se zavazuje uzavřít smlouvu o implementaci a certifikaci.¹³

---

¹² Potvrzení se ve spise nachází pod položkou č. 49.

¹³ Viz bod 79 odůvodnění napadeného rozhodnutí.

114. Na tomto místě je nutno uvést, že se neztotožňuji s názorem rozkladové komise, že oba účastníci zadávacího řízení předložili stejný dokument zachycující jednání s *acquirerem*. Je možno rozlišovat, co materiálně obsahují předložené dokumenty, a nelze jednoduše říci, že pokud jsou dokumenty téměř stejné, tak jsou z obsahového hlediska také stejné. Mám za to, že je nutno brát v úvahu rozdíly použitých formulací a jednotlivých dílčích sdělení, neboť mohou mít význam pro celkový obsah dokumentu. Tímto však nemám za cíl naznačit, že potvrzení vystavené dodavateli Mikroelektronika splňuje požadavky zadavatele, to je již odpovědnost zadavatele.
115. Podle mého názoru je úvaha rozkladové komise o porušení zásady rovného zacházení předčasná, neboť ke dni vydání tohoto rozhodnutí zadavatel neučinil žádné kroky vůči dodavateli Mikroelektronika po vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení. Dodavatel Mikroelektronika tedy není ve stejné pozici vybraného dodavatele, jako byl navrhovatel. To, zda potvrzení dodavatele Mikroelektronika splňuje či nesplňuje podmínky technické kvalifikace, bude muset zadavatel posoudit sám v další fázi zadávacího řízení, přičemž pro dodržení zásady rovného zacházení by zadavatel měl posuzovat předložený dokument stejně přísně, jako u navrhovatele. Nerovné zacházení tak nemohlo prozatím nastat, pouze tu pro něj existuje potenciál. Rovněž je nutno zdůraznit, že předmětem šetřeného správního řízení není posouzení, zda zadavatel v zadávacím řízení postupoval v souladu se zásadou rovného zacházení (ačkoliv se navrhovatel snaží rozkladovou argumentací tento dojem vyvolat), ale posouzení, zda odůvodnění rozhodnutí o vyloučení je v souladu se zákonem, a to v takovém rozsahu, zda zadavatel správně vyloučil navrhovatele z důvodu nesplnění přezkoumávaného požadavku.

K námitce nepřezkoumatelnosti rozhodnutí o námitkách

116. Dle názoru navrhovatele Úřad postupoval nezákonně, když zadavateli *de facto* odpustil, že se nevypořádal s námitkou, že ČSOB nemá, či alespoň ke dni vydání výše citovaných sdělení ze dnů 24. 5. 2024 a 10. 7. 2024 neměla k dispozici software platební aplikace pro EMV čtečky, z čehož vyplývá, že uvedenou podmínku technické kvalifikace nemohl splnit žádný potenciální uchazeč o veřejnou zakázku.
117. Úřad konstatoval, že zadavatel ve svém rozhodnutí o námitkách tuto podstatu námitky nijak nepostihl a projevené podezření navrhovatele žádným způsobem nerozptýlil. Až následně ve vyjádření k návrhu, kdy už byl zadavatel na nevypořádání této námitky přímo navrhovatelem upozorněn, zadavatel uvedl, že s ohledem na stav zadávacího řízení nelze dosud predikovat, zdali některý z dodavatelů předmětnou podmínku technické kvalifikace splní. Zadavatel rovněž uvedl, že pro splnění podmínek zadávací dokumentace nebyla podstatná existence softwaru platební aplikace EMV čtečky ve lhůtě pro podání nabídek jako taková, nýbrž samotný závazek mezi dodavatelem a *acquirerem* spočívající mimo jiné v jejím vývoji a implementaci.
118. Úřad se tedy ztotožnil s názorem navrhovatele, že tuto námitku zadavatel skutečně nevypořádal, nicméně doplnil, že má za to, že tato konkrétní námitka představovala spíše součást širšího argumentačního řetězce, jehož pointou přitom bylo tvrzení navrhovatele, že sám navrhovatel naopak ve skutečnosti požadavek zadavatele na prokázání závazku *acquirera* splnil. Dle názoru Úřadu z rozhodnutí o námitkách jako celku zcela jasně vyplývají důvody, pro které má zadavatel za to, že navrhovatel požadovaný závazek *acquirera*

dostatečným způsobem nedoložil. Tomu přitom odpovídá i to, že navrhovatel v podaném návrhu s těmito tvrzeními zadavatele dále polemizuje, a nelze tedy tvrdit, že by navrhovatel před podáním návrhu argumenty zadavatele neznal, popř. že by neměl prostor se proti nim procesně bránit. Námitka týkající se dispozice *acquirera* zadavatelem požadovaným softwarem k určitému datu tedy dle Úřadu nepředstavuje gros řešeného případu, kterým je pak spíše skutečnost, zdali z obsahu emailové komunikace s ČSOB předložené navrhovatelem zadavateli vyplývá existence závazku mezi navrhovatelem a ČSOB o implementaci a certifikaci aplikace pro systém off-line odbavování cestujících platebními kartami prostřednictvím ČSOB jako *acquirera*.

119. Navrhovatel uvedl, že tento návrhový bod nebyl podpůrného charakteru nebo „okrajový“, jak jej vyhodnotil Úřad. Nejde o žádný nástroj k dosažení *gros* argumentace o splnění požadavku zadavatele. Podstatou tohoto návrhového bodu bylo, že z vyjádření *acquirera*, že „*k dnešnímu dni nemá ČSOB nemá k dispozici software platební aplikace pro EMV čtečky*“, je zřejmé, že tento software nemá ani pro jednu z uvedených čteček, ani pro jednoho z účastníků. Tento návrhový bod se vyjadřuje přímo k nosné námitce *acquirera*, na niž Úřad založil posouzení o tom, že závazek nevznikl. Dle názoru navrhovatele z toho vyplývá, že nemohl existovat žádný uchazeč, kterému by *acquirer* prohlásil, že mu poskytne funkční řešení podle představ zadavatele, protože takové řešení *acquirer* neměl.
120. Ztotožňuji se s názorem Úřadu a navrhovatele, že zadavatel pochybil, když tuto námitku nevypořádal. Nicméně mám za to, že s ohledem na řešenou otázku v nyní posuzované věci, by ani konkrétní vypořádání nijak neřešilo pozici navrhovatele. Pozice navrhovatele by se vypořádáním této námitky nezměnila k lepšímu ani k horšímu. Nevypořádání této námitky nemělo vliv na vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení, neboť je pouze odpovědností dodavatele, aby si zajistil řádný doklad o splnění zadávacích podmínek, přičemž jeho obsahem nemuselo být potvrzení, že daná aplikace již existuje, ale postačil by závazek např. ve smlouvě o smlouvě budoucí, že aplikace bude teprve vyvinuta a poskytnuta. S ohledem na uvedené tedy nevypořádání námitky navrhovatele nemohlo zkrátit jeho práva v přezkoumávaném správním řízení. Zprv navrhovatel mohl podat kvalifikovaný návrh směřující proti svému vyloučení a zadruhé zadavatel v návaznosti na nevypořádání námitky v rozhodnutí o námitkách neuvedl ve správním řízení argumentaci, která by byla pro navrhovatele překvapivá ve vztahu k předmětu přezkumu a která by mohla mít vliv na jeho úspěch či neúspěch ve věci.
121. I přes výše uvedené pochybení zadavatele jsem dospěl k závěru, že jeho pochybení nedosahovalo takové intenzity, že by bylo účelné ukládat nápravné opatření spočívající ve zrušení rozhodnutí o námitkách (poté co by bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc vrácena).
122. Ve smyslu ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu jsem tedy přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí a jeho věcnou správnost v rozsahu vznesených námitek a současně jsem přezkoumal i zákonnost postupu Úřadu. Napadené rozhodnutí jsem při tom shledal zákonným a věcně správným, přičemž zároveň konstatuji, že napadené rozhodnutí je přezkoumatelné. Úřad ve správním řízení dostatečně zjistil skutkový stav věci. Současně řádně označil všechny podklady pro vydání rozhodnutí a uvedl závěry, které z těchto podkladů zjistil, přičemž zjištěný skutkový stav přezkoumal z hlediska naplnění zákonných ustanovení.

Dále Úřad uvedl všechny právní předpisy (a v nich obsažené právní normy), které v dané věci aplikoval a současně dostatečně odůvodnil jejich použití.

VII. Závěr

123. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, lze dospět k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí. Proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí o rozkladu.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. Dopravní podnik města Olomouce, a.s., Koželužská 563/1, 779 00 Olomouc
2. Mgr. Marek Šimka, advokát, Moravské náměstí 754/13, 602 00 Brno

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy